

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

Judecători – Nicolae Gordilă și Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 februarie 2013 și sentinței Judecătorei Anenii Noi din 21 decembrie 2012, declarate de către avocatul Avramov Veaceslav și inculpatul,

Maximenco Maxim Alexei, născut la 03 decembrie 1978, originar și domiciliat or. Anenii Noi, str. Chișinăului 56 ap. 49

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. în prima instanță: 07.08.2012-21.12.2012
2. în instanța de apel: 24.01.2013-27.02.2013
3. în instanța de recurs: 10.09.2013-13.11.2013

1. Prin sentința Judecătorei Anenii Noi din 21 decembrie 2012, Maximenco Maxim Alexei, a fost condamnat:

- în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, la 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis;

- în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

În baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor a fost stabilită definitiv lui Maximenco M.A, pedeapsă 5 ani 2 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, Maximenco M.A., la 04 februarie 2012, în jurul orei 21.00, a deteriorat geamul lateral din dreapta a automobilului de model „Dacia Logan”, care era parcat pe str. Mărțișorilor 17, or. Anenii Noi și care aparține lui Bradu Andrei, de unde pe ascuns a sustras un aparat digital foto de model „Kodak” în valoare de 3 500 lei, o gentuță în valoare de 300 lei, un pachet de șervețele umede și 3 bucăți de scutece în valoare de 50 lei, cauzându-i proprietarului prejudiciu material considerabil în sumă totală de 3 850 lei.

Tot el, în noaptea de 01.07.2012 spre 02.07.2012, în jurul orei 00.30, aflându-se pe teritoriul garajelor cooperative din or. Anenii Noi, a pătruns în automobilul de model „Moskvici – 2141”, unde dormeau Grișenco Dumitru și Rudenco Victor și deși a fost observat de ultimul, care a încercat să-l oprească, aplicând violență nepericuloasă pentru viața și sănătatea acestuia manifestată prin îmbrâncituri, deschis a sustras

două gentuțe pentru bărbați, una în valoare de 100 lei și cealaltă în valoare de 500 lei, care aparțineau acestora și în care se aflau bani în sumă de 12 000 lei, telefon mobil de model „Motorola” în valoare de 500 lei, un telefon mobil de model „Samsung” în valoare de 250 lei și actele de identitate pe numele lui Rudenco V. și Grișenco D., prin ce le-a cauzat părților vătămate prejudiciu material considerabil în sumă totală de 13 350 lei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Procuror, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, cu aplicarea art. 84 Cod penal, la 8 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, considerînd că pedeapsa aplicată de prima instanță este prea blîndă pentru el.

3.2 Inculpat, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, invocînd că instanța de fond nu a examinat obiectiv circumstanțele cauzei și probele prezentate, consideră că acțiunile sale urmează a fi recalificate din art. 187 alin. (2) în art. 187 alin. (1) Cod penal, deoarece părțile vătămate Rudenco V. și Grișenco D. au declarat că, paguba materială pentru ei nu este considerabilă, mai mult ca atît a fost restituită și au depus cerere de împăcare prevăzută de art. 109 Cod penal. Referitor la epizodul privind învinuirea în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, consideră, că au fost admise mai multe încălcări de către organul de urmărire penală și instanța de judecată, și nu a fost dovedită vina.

3.3 Avocatul Avramov V., în numele inculpatului, care a solicitat casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Maximenco M.A., pentru primul epizod prevăzut de art. 186 alin. (2) Cod penal, să fie achitat, iar pentru cel de-al doilea epizod acțiunile lui să fie recalificate din art. 187 alin. (2) în art. 186 alin. (2) Cod penal cu încetarea procesului penal conform art. 109 Cod penal. În motivarea apelului, a invocat că instanța de fond nu a examinat probele din punct de vedere al coroborării, concludenței, veridicității, fapt ce pune la îndoială vinovăția acestuia pentru primul epizod, iar în cazul

de-al doilea epizod, părțile vătămate au indicat că prejudiciul material pentru ei nu este considerabil și au solicitat încetarea procesului penal, deoarece sau împăcat cu inculpatul.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 februarie 2013, au fost respinse, ca nefondate apelurile declarate de procuror, avocatul Avramov V. și inculpatul Maximenco M.A., cu menținerea sentinței.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel, a concluzionat că instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, și just a conchis că inculpatul a săvîrșit infracțiunile prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) și 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal, iar probele acumulate în prezenta cauză penală au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod penal.

Vina inculpatului fiind dovedită de declarațiile părții vătămate Bradu A. (f.d. 215, 233), declarațiile martorului Grigorjevschi A. date în cadrul confruntării cu

inculpatul Maximenco M.A. la etapa urmăririi penale (f.d. 127), declarațiile martorului Railean Galina (f.d. 236), procesul verbal de cercetare la fața locului din 04.02.2012 (f.d. 87-89).

Afirmațiile inculpatului și apărătorului acestuia precum că, aparatul de fotografiat sustras din automobilul părții vătămate Bradu A., n-a fost identificat și a-r servi ca temei de achitare a inculpatului, instanța de apel a considerat că nu au vre-o relevanță, deoarece vina acestuia a fost integral dovedită, iar afirmațiile privitor la faptul că aparatul de fotografiat anexat la materialele cauzei ar fi altul decât cel ce a constituit obiectul nemijlocit al furtului poartă un caracter de presupunere. Mai mult ca atât, partea vătămată în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată a declarat că, anume acest aparat de fotografiat a fost sustras din automobil său, la 04.02.2012.

Instanța de apel a considerat neîntemeiate și afirmațiile apelanților privitor la faptul că, gentuțele din automobilul „Moskvici 2141”, ce aparțin lui Grișcenco D., a-r fi fost sustrate în taină și acțiunile inculpatului urmând a fi încadrate în baza art. 186 Cod penal, deoarece s-a stabilit cu certitudine, că în timpul acestei sustrageri, partea vătămată Rudenco V., s-a trezit din somn și inculpatul văzînd că a fost depistat a fugit, iar Rudenco V. l-a urmărit vre-o 50 metri, strigînd în urma acestuia și spunîndu-i să lese gentuțele sustrate.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei lui Maximenco M.A., instanța de apel a conchis că, prima instanță a ținut cont de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i acestuia o pedeapsă corectă, echitabilă și legală. A avut în vedere caracterul prejudiciabil al infracțiunilor comise, personalitatea inculpatului, care se caracterizează negativ, iar sustragerea bunurilor altor persoane a căpătat un caracter de îndeletnicire pentru acesta, de influența pedepsei asupra corectării și reeducării lui, recunoscînd ca circumstanțe agravante săvârșirea de către el anterior a mai multor infracțiuni, atestînd recidiva periculoasă, fiind anterior condamnat la pedeapsa închisorii de două ori pentru infracțiuni intenționate, lipsa circumstanțelor atenuante, astfel corectarea și reeducarea acestuia fiind posibilă doar în condițiile izolării de societate, cu aplicarea pedepsei cu închisoare.

În opinia instanței de apel, instanța de fond corect a stabilit starea de recidivă periculoasă în acțiunile inculpatului, conform art. 34 alin. (2) lit. a) Cod penal, cu aplicarea art. 82 alin. (2) Cod penal.

Argumentele procurorului privind aplicarea eronată a normelor de drept material la stabilirea pedepsei definitive inculpatului și blîndețea acesteia, instanța de apel le-a considerat ca neîntemeiate și avînd caracter declarativ.

6. Hotărîrile adoptate pe caz sunt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul Avramov V., în numele inculpatului, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, prin care solicită casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată. În recursul său apărătorul invocă aceleași argumente ca și în apel și anume:

- de către ambele instanțe nu a fost verificată sursa din care provine proba – aparatul foto digital, în epizodul imputat în baza art. 186 alin. (2) Cod penal;

- nu este de acord cu calificarea infracțiunii în cel de-al doilea epizod referitor la sustragerea gentuțelor de la părțile vătămate Rudenco V. și Grișcenco D., indicînd că acestea au fost sustrase pe ascuns și fără aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătatea persoanei. În cadrul ședinței de judecată părțile vătămate pe acest epizod, au înaintat cereri prin care au indicat că, prejudiciul material pentru ei nu este considerabil și au solicitat încetarea procesului penal în privința inculpatului;

- nu au fost prezentate probe precum că, inculpatul a aplicat violență nepericuloasă pentru sănătate față de părțile vătămate, fapt stabilit de către instanța de fond.

Astfel, consideră că instanța de fond și apel nu au examinat toate probele din punct de vedere al concludenței, veridicității și coroborării lor, fapt ce pune la îndoială în primul epizod vinovăția inculpatului, iar în cel de-al doilea epizod calificarea infracțiunii de care a fost învinuit.

6.2 Inculpatul, care solicită casarea hotărîrilor judecătorești în cauză cu trimiterea cauzei la rejudecare în instanța de apel, invocînd că:

- în epizodul privind învinuirea în baza art. 187 alin. (2) lit. d), e), f) Cod penal de către instanțele de judecată au fost admise încălcări și nu au luat în considerație faptul că părțile vătămate Grișcenco D. și Rudenco V. au declarat în ședința de judecată că paguba materială pentru ei nu este considerabilă și au solicitat încetarea procesului penal în privința sa deoarece s-au împăcat, indică că nu s-au luat în considerație toate circumstanțele și acțiunile sale, care urmau a fi încadrate în baza art. 186 alin. (2) Cod penal;

- în epizodul privind învinuirea lui în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, partea vătămată nu a putut confirma că anume aparatul foto digital prezentat îi aparține lui, iar declarațiile martorului Grigorjevschi A., nu pot fi reținute ca probă, deoarece este în relații ostile cu acesta. Martorii audiați nu au recunoscut aparatul foto, prezentat ca corp delict;

- consideră că instanțele de judecată incorect au stabilit starea de recidivă periculoasă în acțiunile sale, deoarece antecedentele sale penale, sînt stinse.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor invocate de recurent prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală.

Din conținutul recursului declarat de către avocatul Avramov V., rezultă că acesta critică hotărîrile adoptate în cauza dată, sub aspectul temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, care stipulează că, hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd: instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se

întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Astfel, Colegiul penal precizează, că acest punct conține 5 temeuri care pot fi invocate în recurs, însă recurentul nu a concretizat care din aceste temeuri le pune la baza cererii înaintate și prin ce se confirmă aceste temeuri.

Totodată, lecturând textul recursurilor, instanța de recurs remarcă că majoritatea argumentelor invocate de recurenți au fost invocate și în instanța de apel, care le-a examinat detaliat.

Analizând decizia instanței de apel, reprodusă în pct. 5 din prezenta decizie, Colegiul penal atestă faptul că, această instanță corect a stabilit starea de fapt și de drept ce a dus la respingerea apelurilor declarate. Astfel, starea de fapt și de drept apreciată de către instanțele de fond și apel concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, verificate și apreciate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblul – din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de recurs consideră că, instanța de apel corect a evidențiat, că vinovăția inculpatului în episodul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, se confirmă prin declarațiile părții vătămate Bradu A., care a indicat că anume aparatul de fotografiat digital anexat la materialele cauzei a fost sustras din automobilul său la 04.02.2012 și prin declarațiile martorului Grigorjevschi A., date în cadrul urmăririi penale și citite în ședință de judecată, care a indicat că la 04.02.2012, inculpatul a spart geamul unui automobil staționat în apropierea Judecătoriei Anenii Noi și a sustras o gentuță și un aparat de fotografiat. Declarațiile martorului Grigorjevschi A., au fost confirmate și prin declarațiile martorului Railean G.

De asemenea, în opinia Colegiului, în episodul privind sustragerea gențurilor de la părțile vătămate Grișenco D. și Rudenco V., de către instanța de fond și apel corect au fost încadrate acțiunile acestuia în baza art. 187 alin. (2) Cod penal, fiind cert confirmat de către părțile vătămate, care au declarat, că la 01.07.2012 noaptea, dormind în automobilul său parcat în preajma garajelor cooperative din or. Anenii Noi, Rudenco V. s-a trezit din somn din cauza că cineva îl percheziționa în buzunare și l-a observat pe inculpat, care a fugit cu gențurile lor, unde erau banii, actele și telefoanele mobile. Ulterior partea vătămată Rudenco V., l-a urmărit pe inculpat, dar acesta a reușit să fugă.

Temeurile invocate de inculpat și avocatul său precum că instanța de fond și apel nu au dat o apreciere cuvenită probelor din dosar și incorect l-au condamnat pe inculpat, ține de starea de fapt și nu este prevăzut ca temeuri pentru recurs în art. 427 Cod de procedură penală. O nouă reapreciere a probelor nu poate fi efectuată în instanța de recurs, care verifică doar chestiunile de drept.

Referitor la argumentul, avocatului precum că în instanța de fond nu au fost prezentate probe privind săvârșirea jafului cu aplicarea de către inculpat a violenței nepericuloasă pentru sănătate, față de părțile vătămate, Colegiul penal consideră că

acest argument nu poate fi obiect de dezbatere la etapa recursului ordinar, deoarece nu a fost invocat pentru a fi discutat la etapa apelului.

Instanța de recurs menționează, referitor la episodul sustragerii gentuțelor de către Maximenco M.A., de la părțile vătămate Grișcenco D și Rudenco V, instanța de fond și apel ajungând just la concluzia că au fost sustrate deschis, prin pătrundere din automobilul acestora, astfel săvârșind infracțiunea prevăzută de art. 187 alin. (2) lit. d) Cod penal, întemeiat nu a luat în considerație solicitările părților vătămate de a înceta procesul penal, conform art. 109 Cod penal, din motiv că s-au împăcat și le-a fost restituit prejudiciul. Deoarece, potrivit alin. (1) art. 109 Cod penal, împăcarea este actul de înlăturare a răspunderii penale pentru o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă, iar componența de infracțiune incriminată inculpatului prevăzută de art. 187 alin. (2) Cod penal, constituie o infracțiune gravă și nu cade sub incidența instituției împăcării.

În privința argumentului, inculpatului precum că antecedentele sale penale sînt stinse, Colegiul reține că, potrivit deciziei Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 17 noiembrie 2009, Maximenco M.A. a fost condamnat în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, cu aplicare art. 80 Cod penal, la 8 luni închisoare, iar conform art. 85 Cod penal i-a fost stabilit definitiv pedeapsă -1an și 2 luni închisoare în penitenciar de tip închis. Termenul executării pedepsei inculpatului fiind calculat din 17.11.2009, cu deducerea perioadei de pedeapsă deja executate de la 29.12.2008 pînă la 17.11.2009 (f.d. 161-162). Rezultă din cele menționate că, inculpatul a ispășit pedeapsă pînă la 29.02.2010. Conform art. 111 alin. (1) lit. g) Cod penal, se consideră ca neavînd antecedente penale persoanele condamnate la închisoare pentru săvîrșirea unei infracțiuni ușoare sau mai puțin grave – dacă au expirat 2 ani după executarea pedepsei. În speța în cauză, termenul de 2 ani expira la 29.02.2012, însă inculpatul a săvîrșit din nou cu intenție o infracțiune prevăzută de art. 186 alin. (2) Cod penal, la data de 04.02.2012. Din care considerente, Colegiul penal conchide că antecedentele penale a inculpatului nu sînt stinse și instanța de fond și apel corect au stabilit prezența stării de recidivă periculoasă în acțiunile inculpatului, deoarece potrivit materialelor cauzei Maximenco M.A., anterior a fost condamnat de două ori la închisoare pentru infracțiuni intenționate săvîrșind din nou cu intenție infracțiuni, fapt stipulat în dispoziția art. 34 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Prin urmare, instanța de apel, în raport cu motivele indicate în recursurile ordinare, nu a comis erori de drept, hotărîrea atacată conține motive clare și legale pe care se întemeiază.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Astfel, Colegiul conchide că temeiurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței

de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. art. 431, 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 27 februarie 2013 și sentinței Judecătoriei Anenii Noi din 21 decembrie 2012, declarate de către avocatul Avramov Veaceslav și inculpatul **Maximenco Maxim Alexei**, în cauza penală în privința acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 13 noiembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură)

Judecători: (semnătură)

(semnătură)

Petru Ursache

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă